

nogen Realitetsbetydning, thi vi vente jo ikke, at den foreslaaede Forhøjelse af Tolden paa raa Silke fra 1 Kr. 50 Ore til 2 Kr. 50 Ore skal bringe noget som helst yderligere ind i Statskassen. Forslaget er alene begrundet i, at de, der have stillet det, have tænkt sig Muligheden af, at naar der kom en saa høj Told paa Silke som foreslaaet, nemlig 6 Kr., kunde det mulig friste til at anlægge Silkefabrikker her i Landet for at fabrikere Silketøjer og ganske vist har der været den Tid, hvor man satte Pris paa at faa den Slags Fabrikker her i Landet, men vi have ment, at den Slags Fabrikker savne enhver naturlig Forudsætning for at eksistere her i Landet, og for saa vidt muligt at afværge Fristelsen til Anlæg af saadanne Fabrikker er det foreslaaet, at forhøje Tolden paa raa Silke. Jeg henstiller til Tinget, om det maatte tillægge den nævnte Mulighed en saadan Betydning, at det finder Grund til at gaa ind paa Forslaget. Naar man derimod har indvendt, at det er naturligt, at Raastoffet bestaaes højere end den fabrikerede Vare, er der jo dertil at sige fra Forslagsstillernes Standpunkt, at i dette Tilfælde er det ikke unaturligt, thi Hensigten er netop at forhindre, at Varen skal kunne produceres, og jo unaturligere Forholdet er mellem Tolden paa Raastoffet og Tolden paa Fabrikatet, desto bedre er Hensigten opfyldt.

Medens dette Forslag altsaa kun har en mere formel og underordnet Betydning, gælder dette ikke om det følgende Forslag, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede det ærede Tings Opmærksomhed, og som angaar Tolden paa Skibe. Om dette Forslag tror jeg ganske vist, at hvis det maatte lykkes at vinde Bifald og at faa det ophøjet til Lov, vil det have en meget god og stor Betydning. Og for sig er det ganske vist ikke ønskeligt at have Told paa Skibe for saa vidt man maa ønske, at Skibsfarten lettes saa meget som muligt og befries for alle de Byrder, som det blot er muligt at stille den af med, altsaa ogsaa befries for Told paa Skibe, der ere indkøbte i Udlandet, thi naar der skal betales Told af dem, fordyres jo den Kapital, der skal anvendes i Skibsfartens Tjeneste. Det er derfor i højeste Grad ønskeligt at blive fri for denne Told. Men hvorfor dette Hensyn til Skibsfarten staar paa den anden Side det ligesaa betydnings-

fulde Hensyn til det indenlandste Skibsbyggeri. Thi vist er det, at er der noget Punkt, paa hvilket det har sin Betydning, at der findes indenlandste Etablissementer, gælder det viselig først og fremmest, naar der er Spørgsmaal om Skibsværfter. Det have vi ogsaa haft et klart Blik for, og derfor have vi staaet mellem disse to Modsetninger, de lige betydningsfulde Krav fra Skibsfartens og Skibsbyggeriets Side. Dem gjaldt det altsaa om at søge at forene, og det gaar netop dette Forslag ud paa, idet det paa den ene Side gaar ud paa, at fritage Skibe og alt, hvad dertil hører, for Told — derigennem ere Skibsfartens Interesser varetagne — og paa den anden Side at give Afgang for Skibsbyggerierne og Skibsværfterne til at faa godtgjort al den Told, som de have erlagt for det Materiale, der er anvendt til Skibene. Vi have efter Udtalelser, der ere fremsatte indenfor Udvalget, Grund til at tro, at naar den Tanke gennemføres saaledes, at den Told, der er erlagt af de Materialer, der medgaa til Skibsbygning, fuldt ud kan blive godtgjort, ville Skibsværfterne være tilfredsstillende, idet det, som de have haft at indvende mod den nuværende Tilstand, er, at de nok kunne faa Afgang til at faa Tolden, der er erlagt for Materialer, som ere medgaaede til Skibene, godtgjort, men ikke fuldt ud. Hvis den Ordning gennemføres, at de kunne faa den fuldt ud godtgjort, ville de være fornøjede, og under den Forudsætning ville altsaa begge Parter faa deres billige Ønsker tilfredsstillende. Det er altsaa en Løsning, som vi haabe maa være til Gavn for alle Parter. Den ærede Finansminister har jo allerede i det foreliggende Forslag været inde paa den Tanke ved at foreslaa Tilbagebetaling af Tolden paa Metal, men da det ikke vilde være fyldestgørende, og der i Udvalget fremkom Tanke om en videregaaende Gennemførelse af den samme Ordning, og vi i den Anledning henvendte os til den højtærede Finansminister, havde vi den Glæde, at den højtærede Finansminister imødekom dette Ønske og mente, at det lod sig gennemføre, saaledes som det var foreslaaet i Udvalget. Det er en Selvfølge, at det vil glæde os, om ogsaa det høje Ting maatte finde Grund til at bifalde den Endring, her er foreslaaet. Vi gaa naturligvis